A°. 1843. No. 22.

DONDERDAG, 16 *MAART.*

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 13 Maart 1843.

(7756) M. MONTECATTINI JUNIOR en N. P. DE GAAIJ FORTMAN, hebben op heden aanteekening gedaan van hun voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Stoomschip *ETNA*, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee, W. T. BAARS, op morgen de reis naar *St. Eustatius* en *St. Martin*, zal aannemen, en dat de Brievenmalen voor die Eilanden bestemd, des middags ten *een* ure zullen worden gesloten.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1843.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal, aan de minst inschrijvenden besteden:

De reparatien en vernieuwingen aan het GEBOUW en ZIJGEBOUWEN La. B. No. 50, staande aan de Gravenstraat naast het Kerkhof genaamd de Nieuwe Oranje-Tuin, benevens het afbreken en amoveeren van alle de GEBOUWEN ongetimmerten staande op het Erf thans bewoond door den Bediennaar der Begrafenissen, op de Erven La. B. No. 51 aan de Gravenstraat en La. B. No. 114 aan de Wagewegstraat,

op de konditien en voorwaarden welke benevens bestek, beschrijving en teekening voor de gegadigden ten bureele der Financiele Administratie ter lezing liggen, alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Dingsdag den 28sten dezer, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1843.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

PARAMARIBO, DEN 13 MAART 1843.

(7725) De navolgende personen zich aan het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, hebbende aangemeld, te weten:

1. JOANNES FREDERICUS DE ROOIJ, in qualiteit als Gemagtigde van HENDRICUS RUIJGERS, om de af- en overgifte der Nalatenschap van wijlen LAMBERTUS RUIJGERS.
2. J. G. KRAMER, in qualiteit als Gemagtigde van JOHAN GEORGE HEINRICH MULLER, om de af- en overgifte van de *helft* in de Nalatenschap van wijlen GEORG WILHELM MULLER.
3. JOSEPH SARQUI, om de af- en overgifte der Nalatenschap van wijlen ABRAHAM JOSEPH SARQUI.

Zoo worden degenen die vermeenen mogten redenen van oppositie daartegen te hebben, opgeroepen, om binnen den tijd van *drie* weken na dato dezes, zich deswegens bij gemotiveerde memorie aan het Collegie voormeld te adresseren; zullende na verloop van dien termijn op die verzoeken worden beslist, als het Collegie zal vermeenen te behooren.

De Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(8652) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS bij publieke inschrijving verkoopen:

13 Balen heele KOFFIJ, witte bast.
6 dito dito dito zwarte dito.
2 dito gebroken KOFFIJ.
½ Baal grus dito,

van de Plantaadje *Vrouwenvlijt* ½ aandeel: aankomende den Boedel A. H. A. MAHIN.

De inschrijvings-billetten zullen ter *Gouvernements Secretarij* worden aangenomen, tot Zaturdag den 18 dezer, des voormiddags ten *negen* ure.

De Kooper of Koopers, zal of zullen voor iedere ledige Zak *f* 1 moeten betalen.

Paramaribo, den 14 *Maart* 1843.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

(8654) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Dingsdag den 21sten dezer, des namiddags ten 4 ure, in het lokaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, publiek doen verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Maagdenstraat*, N. W. La. C. No. 19 en O. W. La. C. No. 145; aankomende den Boedel Ic. DE PINA.

En

Over *zes* weken, den dag en datum nader te bepalen: Het *HUIS* en *ERF*, aan den grooten Rijweg van *Combé*, bekend onder N. W. No. 8; toebehoorende aan den Boedel AMIMBA van SUCHARD.

Liggende de bewijzen van eigendom en koop-conditie van het eerstgem. Effect aan het Departement opgemeld, ter *visie* voor elkeen.

Paramaribo, den 15 *Maart* 1843.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Heden avond ten klokke *half tien* uren, overleed alhier, na voorzien te zijn met alle de H. Sacramenten der Stervenden, de Zeer Eerwaarde en Geleerde Heer JOHANNES VITUS JANSSEN, sedert 1826 *R. C. Priester* en sedert 1834 *Apost. Zendeling en Kapellaan alhier*, in den ouderdom van 38 jaren, 11 maanden en 3 dagen.

Wij twijfelen geenszins of allen, die den waardigen Overledene, zoo in zijn Persoon, als in zijne Geestelijke betrekking, van nabij gekend hebben, zullen zijn verlies met ons van harte betreuren.

Paramaribo, den 12 *Maart* 1843.

J. GROOFF,
Apost. Prefect benoemd Bisschop van Canea.
Ts. KEMPKES en
PETRUS DONDERS,
R. C. Priesters, Apost. Zendelingen en Kapellanen alhier.

Ook mede namens den Zeer Eerwaarden en Geleerden Heer G. SCHEPERS,
R. C. Priester, Zendeling en Pastoor in het Opperdistrict Nickerie.
(8337)

(8368) Degenen die iets te vorderen hebben van Mejufvrouw T. L. NEPVEU, worden verzocht hunne rekeningen in te zenden, ten einde bij accoord bevinding, betaling te erlangen bij

H. R. GUMMEUS qq.

J. P. L. WEIMANN

recommandeert zijn wèl geassorteerde WINKEL aan zijne respective Begunstigers en Vrienden en informeert hunkd. ontvangen te hebben:

AARDAPPELEN, Stokvisch, Boter, Reuzel, Z. M. en Kom. KAAS, geroookt en Pekelspek, Zoutvleesch, Worst, Saucijsen, Rolpens, Mootzalm, Saucis de Bologne, Hammen, Bloemkool in potten, Andijvie, Zuurkool rood- en wit, dito dito Meerkooltjes, Snij- en Sperciebоonen, groene Erwten, Capucijnders, Zuurgoed, PRUIMEDANTEN, Vijgen, Rozijnen, Amandelen, Appelen, Peeren, Zoete- en Patent Olie, Wijn-Azijn, versch *KANARIEZAAD. — DRANKEN* in soorten, enz., enz., enz. (8669)

R. J. GOLLENSTEDE

heeft ontvangen en biedt, voornemens zijnde binnen eenige dagen te vertrekken, tot *zeer billijke prijzen* te koop aan:

Heeren-, Dames- en Kinderen Kousen, extra Heeren en Dames witte Zijden dito, zwarte zijden Sokken, een fraai assortiment Zijden-, Glacé-, Woodstock, Berliner- en Katoenen Handschoenen, Satijne Cravatten, Shwals, roode-, witte- en blaauwe kanten Omslagdoekjes met Satijne randen, Zijden Doekjes, wit-, gecouleurd en zwart Naaigaren, Naalden in kokers, Spelden in doosjes, Rijgpennen, verzilverde en koperen Vingerhoeden, Haarspelden, Nagel- en Tandenschuijers, Toiletzeep, extra Engelsche Scheermessen, stale Schoenplaatjes, *HAVANAH SIGAREN.* Rooktabak, Was Lucifers en ordinaire dito, Waslichten, Spijkers in vaatjes en bij het pond, Azijn in pullen.

Nog in voorraad:

Fijn Bielefeldsch en Osnabrugs Linnen per piès en bij de el, garen en katoenen

Servetgoed, Linnen en fijn geborduurde garen Batiste Zakdoeken en Kragen, Vrieschbont, Boekjesstreep, Netel- en Kamerdoek, rood-, blaauw-, geel- en aschkleur Crêpe, Calico, Witkatoen, Dames Onderrokken, Parasols, Broeken-, Jassen- en Vestenstoffen, Tricot Onderbroeken, Dames en Kinderen Schoenen, POSTPAPIER, Vilten- en Stroo Kinderenhoeden, Hanglampen, koperen Waschbekkens, Madera, Rhijn- en Roodewijnen, Seltserwater, Bier bij het douzijn en meer andere GOEDEREN. (8606)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, het Schip *Nicolaas Witzen*, Kapt. P. F. Lange, van Amsterdam, hebbende 32 dagen reis.

Den 12den, het Schip *de Snelheid*, Kapt. T. J. Kamp, van Amsterdam, laatst van Falmouth, hebbende 35 dagen reis.

UITGEZEILD.

Den 11den, Z. M. Brik *ECHO*, gecommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee F. W. DE FREUDENBERG, naar Curaçao.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 31sten December ll., *Heppens*, G. D. Swart. — Den 7den Januarij d. j., *Suriname*, R. van der Meij. — Den 15den, *Concordia*, J. H. Witt.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 4 Februarij* 1843).

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 28 Januarij.

De *Kaapsche Dagbladen* tot den 22sten November ll., geven eenig nader berigt omtrent de reeds vermelde bewegingen der uitgeweken Boeren, aan den Noordelijken oever der Oranjerivier. Daaruit blijkt, dat de eerste omgaande regter Menzies zich onverwachts over de Noordoostelijke grenzen, en wel naar Allemansdrift begeven had, waar hij, in naam der Koningin van Engeland, al het grondgebied in Zuid Afrika, ten Oosten van 22 graden Oosterlengte, en ten zuiden van 25 graden Zuiderbr. liggende, in zoo ver het niet aan de Koningin van Portugal behoorde, in bezit genomen had. Deze willekeurige daad was echter later door den Gouverneur der Kolonie, bij proclamatie, afgekeurd, vooreerst dewijl zij zonder zijne voorkennis was uitgeoefend, ten andere, uithoofde zij strijdig was met de instructien van het Engelsche Gouvernement.

In genoemde proclamatie wordt nogtans aan alle Engelsche onderdanen, buiten de koloniale grenzen wonende, ten ernstigste herinnerd, dat de trouw, die zij aan de Kroon verschuldigd zijn, niet afhangt van hun verblijf buiten Hr. Ms. gebied, en gewaarschuwd dat alle oproerige handelingen of zamenspanningen noodwendig van de rampzaligste gevolgen voor de overtreders verzeld moeten gaan.

— In het *Journal de Francfort* leest men, onder dagteekening van den 22sten Januarij:

Het Hertoglijk Huis van Saksen Coburg, in den jongsten tijd geroepen tot het bestijgen van drie Europesche troonen, door huwelijksbetrekkingen aan het koninklijk geslacht van Frankrijk verbonden, en op het punt staande zich daarmede nog inniger te verbinden, heeft meermalen aan weinig welwillende aanmerkingen der Fransche oppositiebladen ten doel gestaan, die goed gevonden hebben, dit Huis voor te stellen als in de geschiedenis van Duitschland eene slechts ondergeschikte rol spelende.

Uit een geschiedkundig oogpunt beschouwd, behoort het Saksische Huis tot de oudste regerende geslachten van Duitschland, en ofschoon de magt van dit Huis, door onderscheidene territoir-verdeelingen verbrokkeld en verzwakt zij geworden, zijn echter de prinsessen der minder invloedrijke en minder magtvolle familietakken nimmer beschouwd geworden als te min verheven te zijn om kroonen te dragen.

De gemalin van George II, Koning van Engeland, was eene prinses van den thans uitgestorven tak van Saksen-Gotha; de gemalin van Willem IV was eene prinses van Saksen-Meiningen, en de moeder der tegenwoordige Koningin van Engeland is eene prinses van Saksen-Coburg. Maar het schijnt, dat men in Frankrijk zich geen denkbeeld kan maken van de waardigheid der souvereine geslachten van Duitschland. In stede van die waardigheid onder het gezigtspunt van het regt te beschouwen, neemt men haar op het oog onder het gezigtspunt der staatkundige magt. Welnu, ook die staatkundige magt bestaat; zij berust op die van Duitschland en geheel Duitschland berust op de onderling wederkeerige regten en verbindtenissen der Bondsstaten.

Indien de leden van souvereine geslachten in Duitschland zich in de dienst bevinden van grootere en magtiger souvereine geslachten van het Duitsch verbond, zoo verliezen zij daarom niets van hunne regten. De prins Ferdinand George August van Saksen-Coburg, in dienst van Oostenrijk getreden, heeft de hoedanigheid eens prinsen uit een souverein geslacht niet verloren, en is niet van de troonopvolging uitgesloten; en het huis van Saksen-Coburg zal steeds zich mogen beroemen over den grooten held, den prins Veldmaarschalk Frederik Jose, ofschoon hij dan ook zijne lauweren in dienst van Oostenrijk hebbe geplukt.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip *Anna Maria*, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij H. Degenhard.

Het gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius. — Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Bommel.

Het Nederlandsch Kofschip *Antonia*, Kapt. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellee.

Kapitein RENAUD.

(*Vervolg van No. 20.*)

Wij moesten Rheims aantasten, dat de Keizer tot elken prijs terug wilde hebben. Het weder was donker en een stortregen stroomde zonder ophouden uit de wolken. Wij hadden den vorigen dag eenen staf-officier verloren, die het bevel voerde bij eene kolonne Russische krijgsgevangenen. De Russen hadden hem overvallen, gedood en hunne gevangene kameraden bevrijd. Onze Overste, die zich niet gaarne iets liet aanleunen, wilde zich wreken, wij waren toenmaals digt bij Epernaij en trokken de heuvelen-reeks van dezen oord om. De avond begon te vallen, wij verlangden naar rust en kwamen juist een fraai wit kasteel met torentjes, ik geloof, dat het Roursault heette, voorbij, toen de Overste mij liet roepen. Hij nam mij ter zijde, beval, dat het regement de geweren zoude koppelen, en sprak vervolgens met zijne heesche, ruwe stem tot mij:

Ziet gij die schuur daar boven op den eenzamen heuvel wel? Daar, waar de groote, lange Russische soldaat met zijne spitse Bisschopsmuts als schildwacht op en neder gaat!"

»Ja, Heer Overste! ik zie zoowel de schuur als den Russischen Grenadier.

Goed dan! — Dat is een punt, dat de Russen eergisteren genomen hebben, 't welk echter den Keizer zeer verontrust. Hij vermeent, dat die positie de sleutel van Rheims is, en daarom zal het ook wel zoo zijn. In allen gevalle hoop ik *Woronzoff* toch een' kleinen trek te spelen. Om elf uren heden nacht neemt gij twee honderd onzer beste manschappen en ligt de veldwacht op, die daar boven in de schuur post heeft gevat. Opdat het echter geen gedruisch make — zoo bediení gij u alleen van de bajonet!"

Terwijl hij aldus sprak, blies hij onophoudelijk den tabaksrook uit den mond, even als ik nu doe, en ging middelerwijl met korte tusschenpoozen aldus voort:

Ik ben met mijne kolonne natuurlijk digt achter u, hoogstens verliest gij vijftig of zestig man; maar de zes kanonnen moet gij in allen gevalle hebben, het koste, wat het wilde, zij staan daar verder naar achteren! Om elf uren — of neen! beter om half twaalf, dan zijn wij om middernacht klaar. Wij slapen dan tot drie uren, om ons van het verdoemde verlies bij Craonne een weinig te herstellen. Het is daar hard toe gegaan."

Toen de Overste geëindigd had, zocht ik den anderen Luitenant mijner compagnie op en maakte alle toebereidselen voor den dans in den aanstaande nacht. De hoofdzaak was natuurlijkerwijze, geen gedruisch te maken. Ik zag zelf alle geweren na, liet alle scherpe patronen met den kogeltrekker aftrekken en de bajonetten zoo scherp mogelijk maken. Vervolgens nam ik voornamelijk de onderofficieren onder handen en gaf hun onderrigt voor alle mogelijke gevallen. Om half elf uren liet ik de manschappen aantreden, beval hun, de mantels om te doen, en de geweren onder dezelve te verbergen, want men mag doen, wat men wil, de bajonet verraadt zich, al is de nacht ook nog zoo donker. Zie zelf maar, ons bataillon staat half onder de schaduw der boomen, maar de bajonetten glinsteren toch. Daarom vertrouwde ik het niet. Ik had de voetpaden en afscheidsels der wijnbergen, die naar boven op den heuvel voerden, nauwkeurig onderzocht, en zond de moedigsten mijner soldaten, waaghalzen zoo groot als er ooit de wapens hebben gedragen, naar boven. Eenigen van hen staan nu nog ginds bij het Bataillon en herinneren zich dien nacht zeker even goed als ik. Wij hadden nu drie jaren lang met Russen te doen gehad en wisten, wat wij te doen hadden. De buitenste posten verdwenen onder de bajonetten als netthalmen, die men met de hand breekt. Nu waren wij ongemerkt boven, maar de schildwacht bij de gekoppelde geweren scheen waakzamer dan de anderen. Hij stond onbewegelijk met het geweer op den grond en met de kin op het geweer leunende. De arme duivel waggelde heen en weder, even als een mensch, die van overgroote vermoeidheid inslapen wil. Een mijner grenadiers sloop nader, omvattede hem van achteren en drukte hem den mond toe, de anderen wierpen zich vervolgens over hem heen, knevelden en wierpen hem de hoogte af. Nu omringen wij de schuur. Ik kon een zonderling gevoel, dat ik nooit te voren, zelfs in de bloedigste veldslagen niet, gekend had, niet meester worden. Het was de schaamte, slapenden te overvallen. Ik zag ze, in hunne mantels gewikkeld, op den dorschvloer liggen; eene oude stallantaarn verspreidde een somber licht over het tooneel. Het hart klopte mij geweldig; maar een blik op mijne manschappen gaf mij weldra al mijne sterkte weder; ik greep den degen, dien ik tot nu toe onder den arm had gedragen, om gemakkelijker te kunnen klimmen, trad het eerst de schuur binnen en gaf hun een teeken dat zij maar al te goed verstonden. Eerst maakten zij zich van de hier en daar nog verspreid liggende wapens meester, vervolgens wierpen zij zich als een troep wolven op eene kudde schapen. Ach! het was een vreesselijk bloedbad, stom, zonder het minste gedruisch en ijsselijk. De bajonet doorboorde, de kolf verpletterde, de knie verstikte, de vuisten worgden. Naauwelijks werd er een kreet gedaan, of hij stierf ook dadelijk weder weg onder de voeten mijner Grenadiers, en geen hoofd verhief zich, zonder ook dadelijk daarna den doodelijken slag te ontvangen. Bij het binnen treden had ik, op goed geluk af, een' vreesselijken stoot op eene zwarte, op den grond voor mij liggende gestalte gedaan en gevoeld, dat mijn degen een ligchaam geheel had doorboord. Een oude Russische Officier, groot en krachtig, met grijze haren, verhief zich voor mij, zag, wat ik had gedaan en deed vloekende een' sabelhouw naar mijn gezigt; maar in denzelfden oogenblik stort hij ook reeds, door de bajonetten mijner soldaten doorboord, neder. Ik viel naast hem, want de houw had mij bedwelmd. Ik bloedde tusschen de wenkbraauwen en wist ter naauwernood, wat er rondom mij gebeurde. In het neder vallen viel ik op een menschelijk ligchaam en hoorde de zachte, stervende stem van eenen knaap »*vader!*" roepen.

(*Het vervolg hierna.*)

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.